

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Quòd illum quem semel culpa ad poenam pertrahit, misericordia vtterius
ad veniam non reducat. lxxv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVR CHAR DI EPIS. VVORMAC.

modo ipsa retributionum diuerfitas concors: quia tantavi in illa pace nos sociat, vt quod in se quisq; nō accepit, hoc se accepisse in alio exultet. Vnde & nō æque laborantes in vinea, cque cuncti denarium sortiuntur. Et quidē apud patrem mansiones multæ sunt, & tamen eundem denarium dispare laboratores accipunt: quia vna cunctis erit beatitudine latitiae, quanuis nō vna sit omnibus sublimitas vita.

Quod illum quem semel culpa ad pœnā pertrahit, misericordia vterius ad veniam non reducat. Cap. LXXV.

*Grego. in
suis mo-
rali. dicit.*

Sicut consumitur nubes, & pertansit, sic qui descendit ad inferos non ascendit. Nubes quippe ad altiora suspeditur, sed densata vēto impellitur ut currat, calore solis dissipatur ut evanescat. Sic nimirū corda sunt hominū, quae per acceptæ rationis ingenium ad alta emigrant: impulsus autem maligni spiritus flatu, prauis desideriorum suorum motibus huc illucque pertrahuntur. Sed disticta respectu superni iudicis quasi solis calore liquefūt, & semel locis penalibus tradita, ad operationis usum ultra nō redeunt. Vt igitur sanctus elationis cursum defectumque humani generis exprimens dicit. Sicut consumitur nubes, & pertransit, sic qui descendit ad inferos nō ascendit. Ac si aperte loqueretur dicens: In altum currendo deficit, qui superbieudo ad interitum tendit. *Quem si semel culpa ad pœnā pertrahit, misericordia vterius ad veniam non reducit.*

Quod Deus dicatur zelans, dicatur iratus, dicitur pœnitens, dicatur misericors, dicitur præscius.

Caput LXXVI.

*Grego. in
suis mora-
li. dicit.*

Deus ergo quomodo zelans est, qui in custodienda ciuitate nostra nullo mentis cruciatu tangitur? Quomodo irascitur, qui in vlciscendis vitiis nostris nulla perturbatione animi commouetur? Quomodo est pœnitens, qui id quod semel fecerit, se fecisse nequaquam dolet? Quomodo habet misericordiam, qui cor miserum non habet? Quomodo est præscius, dum nulla nisi quæ futura sint praesciantur? Et scimus quia Deo nihil futurum est, ante cuius oculos præterita nulla sunt, præsentia non transeunt, futura non veniunt. Quippe quia quod nobis fuit, & erit, in eius prospectu præsto est: & omne quod præsens est sciens potest, potius quam præsciri. Et tamen dicitur zelans, dicitur iratus, dicitur pœnitens, dicitur misericors, dicitur